

50. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt þessari reglugerð heimilast að gefa forráðamönnum skips, skal gefa stýrimanni ef skipstjóri er ekki á skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 10. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt því, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

51. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

52. gr.

Með mál út af reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 9. janúar 1973.

Hannibal Valdimarsson.

Kristinn Gunnarsson.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Patrekshöfn.

I. KAFLI**TAKMÖRK HAFNARINNAR OG STJÓRN****1. gr.**

Patrekshöfn takmarkast annars vegar af strandlengjunni á milli Yxnahamars og Þúfneyrarodda og hins vegar af miðjum Patreksfirði, undan sömu stöðum.

2. gr.

Hreppsnefnd Patrekshrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálanna, undir yfirstjórn þess ráðuneytis, sem fer með hafnamál hverju sinni.

Hver nýkjörin hreppsnefnd kys á fyrsta fundi sínum, til fjögurra ára í senn, fimm menn í hafnarnefnd og jafnmarga til vara og ákveður jafnframt formann hennar og varaformann.

Hafnarnefnd hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni. Sér um viðhald og endurbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, annast bókhald og fjárhald hafnarinnar og öll reikningsskil, svo framarlega, sem hreppsnefnd ákveður ekki aðra skipan. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast ásamt þeim.

Fyrir 1. nóvember ár hvert ber hafnarnefnd að hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarsjóðs á komandi ári.

Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Hreppsnefnd skipar fasta starfsmenn hafnarinnar eftir tillögum hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf. En hafnarnefnd getur sagt þeim upp, eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki hreppsnefndar.

3. gr.

Hreppsnefnd skipar hafnarvörð eftir tillögum eða í samráði við hafnarnefnd. Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarvörður í samráði við hafnarnefnd.

Hafnarvörður, eða sá sem sér um daglegan rekstur hafnarinnar á sæti á fundum hafnarstjórnar og hefur þar málfrelsi og tillögurétt.

II. KAFLI

UM ALMENNA REGLU

4. gr.

Hafnarvörður sér um, að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeim starfsmönnum öðrum, er hann setur til þess að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur gerður af hafnarverði eða mönnum hans, getur sá hinn sami kært það til hafnarnefndar, en skipun hafnarvarðar og manna hans ber að hlýða þegar í stað.

5. gr.

Þeim, sem ekkert erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa, eða önnur störf, sem þar eru unnin.

6. gr.

Skylt er að gæta varúðar í meðferð elds og ljósa á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og því svæði, sem unnið er á að fermingu og affermingu eldfimra efna.

Áliti hafnarvörður, að hætta geti stafað af fermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

7. gr.

Ekki má kasta útbýrðis seglfestu, ösku, kolum, olíu, eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er liggja þar, né flytja það úr landi út í höfnina.

Á hafnarsvæðinu má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki né hreyfa þau hafnarmannvirki, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarnefndar komi til.

Nú hefur bryggja brotnað, og er þá bryggjueiganda skylt, ef hann ætlar að byggja upp bryggjuna, að byggja hana svo trausta, að hafnarnefnd telji hana hæfa. Að öðrum kosti ber bryggjueiganda að taka burt allar eftirstöðvar bryggjunnar, draga upp alla staura og hreinsa til, svo að engin hætta geti stafað af brotum á bryggjusvæðinu. Sé þetta ekki gert innan hæfilegs frests, er hafnarnefnd ákveður, er henni heimilt að láta gera það á kostnað eiganda, og má taka þann kostnað lög-taki.

III. KAFLI

UM LEGU SKIPA OG UMFERÐ ÞEIRRA Á HÖFNinni

8. gr.

Þegar skip leitar hafnar, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarvarðar er vísar honum á legustað.

Fiskiskip og önnur skip, sem ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa. Skulu þau í hvert

skipti skyld að hlýða boðum hafnarvarðar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Skipum og bátum má ekki leggjja svo að þau hindri eða tefji umferð um höfnina. Nú tregðast skipstjóri, eða eigandi skips, við að hlýða fyrirmælum hafnarvarðar um að flytja skip sitt, bát eða strengi, til á höfninni getur þá hafnarvörður látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda. Kostnaðinn má taka lögtaki.

9. gr.

Í sérhverju skipi, að undanteknum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til þess að liggja mannlauk á höfninni, skal jafnan vera að minnsta kosti einn maður, er tekið getur á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skip, eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringi eða festarstólpa. Festum skal einnig þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjum eða bólvirkjum. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

11. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar sínar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætt af því.

Ekki má hleypa vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarvarðar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal eigandi þess láta færa það burtu svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarvörður láta færa skipið burtu á kostnað eiganda. Kostnaðinn má taka lögtaki.

IV. KAFLI UM NOTKUN HAFNARINNAR

13. gr.

Venjulega skal heimila skipum að leggjast að bryggjum eða bólvirkjum í þeirri röð, er þau koma til hafnarinnar. Þó skal farþegaskipum, sem sigla eftir fyrir fram auglýstum áætlunum, leyft að leggjast að bryggjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir. Skulu þau þá víkja, sé það nauðsynlegt að dómi hafnarvarðar.

Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða að dómi hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðru skipi, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarvörður vísað skipi frá bryggju, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

Verði ágreiningur, ræður hafnarvörður hvar og í hvaða röð skip koma að bryggjum.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra, sem utar liggja, yfir þílför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, er utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þílfar þeirra skipa, er nær liggja.

15. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi eða öðru sliku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólvirkis, bryggju eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki nægilega gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er. Kjölfestu má ekki láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarvörður vísar til.

16. gr.

Þegar lokið er við fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður skips eða skipstjóri, láta ræsta bryggjur eða bólvirki, sem notuð hafa verið, ef þörf gerist. Farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um að það sé gert. Afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá afgreiðslumanni eða eiganda skipsins.

17. gr.

Þær vörur, sem ferma skal eða afferma, svo og tæki þau, sem notuð eru við fermingu eða affermingu, mega ekki liggja á bryggjum eða bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burtu muni þessa og vörur jafnskjótt og hann krefst þess.

V. KAFLI

UM GEYMSLUSKIP OG SKIP, SEM LAGT ER Í LÆGI

18. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu, eða lagt í lægi. Skal eigandi láta taka skipið, ef það sekkur, eða láta sprengja það sundur eða taka af grunni, svo það skemmi ekki höfnina. Sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eiganda. Slíkan kostnað má taka lögtaki. Vanræksla á að hlýða skipun hafnarnefndar í þessum efnum, er enn fremur brot á hafnarreglugerðinni.

Hafnarvörður ákveður hvert sinn, hvar slíkum skipum skuli lagt, hve traust legufæri skuli vera og hvernig þeim skuli fyrir komið. Nú sannar eigandi geymsluskip, með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hættu af leka, þótt það sé mannlaust, þá er honum heimilt að leggja skipinu og láta það liggja án þess að menn séu í því á þeim tíma árs, sem ekki verður heimtað ljós á skipum. Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess. Ljós skulu tendruð á skipum þessum, þegar hafnarvörður krefst þess.

19. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal eigi sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað. Ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er. Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lægi á höfninni.

VI. KAFLI

UM HAFNSÖGU

20. gr.

Hafnarnefnd skipar hafnsögumenn, svo marga, sem þurfa þykir, og ákveður laun þeirra. Laun hafnsögumanna greiðast úr hafnarsjóði.

21. gr.

Hafnsögumönnum ber í starfi sínu að haga sér eftir því, sem sagt er í reglugerð þessari og eftir skipun hafnarnefndar. Þeim skal skylt að bera einkennisbúning þann, er hafnarnefnd ákveður.

22. gr.

Hafnarnefnd getur með þriggja mánaða fyrirvara sagt hafnsögumanni upp starfi sínu. Með sama fyrirvara getur hafnsögumaður sagt starfa sínum lausum. Hafnarnefnd getur fyrirvaralaust vikið hafnsögumanni frá starfanum, ef hann verður vís að vanrækslu í starfi sínu.

23. gr.

Hvert skip, sem ætlar til Patreksfjarðar og nota vill hafnsögumann, skal þegar það er komið hálfa mílu undan Vatneyrarodda, gefa merki um, að það óski hafnsögumanns eða tilkynna það með símskeyti, og er hafnsögumanni skylt að vitja skipanna þangað.

24. gr.

Hafnsögumaður, er visar skipi til hafnar, má eigi yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar í höfninni. Meðan hafnsögumaður dvelur í skipi, ber því að sjá honum fyrir fæði.

25. gr.

Hvert skip, sem úr höfninni fer, á rétt á að fá hafnsögumann, og skal hafnsögumanni skylt að fylgja því þangað, sem honum, skv. 4. gr., er skylt að vitja þess.

26. gr.

Hafnsögumanni er skylt að banna allar ónauðsynlegar samgöngur við skipið, áður en hann hefur lokið starfi sínu á skipsfjöl.

27. gr.

Ef sjúkdómur er á skipi eða ástæða til að halda að sóthætta geti stafað frá því, ber hafnsögumanni að sjá um að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til landsins.

28. gr.

Hafnarsjóður leggur til báta og önnur tæki, er hafnsögumenn þurfa að nota við starfa sinn, svo og mannahjálp.

VII. KAFLI UM GJÖLD TIL HAFNARINNAR

29. gr.

Öll skip eða fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar, þó með þeim undantekningum er síðar greinir.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttó-stærð skipanna eins og hún er mest. Hálf rúmlest telst sem heil en minni hluta er sleppt. Undanþegin hafnargjöldum eru herskip, skemmtiferðaskip, íslensk vitaskip og varðskip.

Lestagjöld.

30. gr.

- a. Öll farmskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmlestir skulu greiða lestagjald, kr. 3.00 á brúttórúmlest.

- b. Strandferðaskip greiði kr. 1.50 á brúttórúmllest.
 - c. Fiskiskip undir 400 brúttórúmllestum greiði kr. 3.00 á brúttórúmllest, þó ekki oftast en tvisvar í mánuði.
 - d. Bátar minni en 10 tonn greiði lestagjald einu sinni á ári, kr. 200.00 á brúttórúmllest. Lágmarksgjald kr. 1 000.00.
- Gjaldldagi er 1. apríl eftir að skipið hefur gert út frá höfninni í 3 mánuði.

Bryggjugjöld.

31. gr.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 1.50 á brúttórúmllest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip 10—399 brúttórúmllestir greiða gjald þetta mest 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmllestir greiða ekki bryggjugjald. Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum, minni en 400 brúttórúmllestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 162.00 af hverri brúttólest.

Gjaldldagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Vatnsgjöld.

32. gr.

Fyrir vatn afhent við bryggju skal greiða:

- a. Heimabátar og skip undir 12 lestir brúttó kr. 500.00 á ári
 - Heimabátar og skip 10—15 lestir brúttó — 1 500.00 á ári
 - Heimabátar og skip yfir 50 lestir brúttó — 3 000.00 á ári
- Gjaldldagi er 1. apríl ár hvert.
- b. Öll önnur skip og bátar skulu greiða fyrir vatn kr. 20.00 pr. tonn.

Hafnsögugjöld.

33. gr.

Öll skip, sem þurfa að nota hafnsögumenn, skulu greiða hafnsögugjald, auk þess skal greiða gjald fyrir leiðstjórn skipa um höfnina sjálfa, þar á meðal inn og út úr höfninni.

34. gr.

Hafnsögugjald skal greiða sem hér segir:

- a. Fyrir leiðsögn til og frá höfninni kr. 1 000.00 fyrir hvert skip, auk kr. 2.00 fyrir hverja brúttórúmllest.
- b. Fyrir færslu skipa um höfnina kr. 1 000.00.

Vörugjöld.

35. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem fluttar eru af skipsfjölnum á land eða úr landi á skipsfjölnum, eða úr einu skipi í annað, innan takmarka hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, sem um getur í næstu greinum.

36. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til annarrar hafnar og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálfvörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara áfram með sama skipi, enda sé það ákveðið í farmskrá, greiðist ekkert vörugjald.

37. gr.

Þessar vörur eru algjörlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið í farmskrá.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar til skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Innlend mjólk og rjómi, sem flutt er til hafnarinnar.
- d. Póstur og venjulegur farþegaflutningur.

38. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd, með umbúðum, og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining.

Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds. Skipstjóra eða afgreiðslumanni skips er skylt að láta gjaldkera hafnarinnar í té eftirrit af farmskrá.

Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Pyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp er gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Séu fleiri en ein vörutegund í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

39. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjaldið. greiðast eins og þar segir.

Vörugjaldskrá.

1. fl.: Gjald kr. 70.00/tonn:

- a. Vara flutt í lausu máli í miklu magni, meira en 100 tonn í farmi t. d. benzín, brennsluoliur, kol, korn, salt, vikur.
- b. Þungavarningur, sekkjavörur, óunnið járn og stál til iðnaðar eða mannvirkja-gerðar, hráefni til iðnaðar, útgerðarvörur, smurningsoliur, sjávarafurðir, landbúnaðarafurðir og iðnaðarvörur til útflutnings.

2. fl.: Gjald kr. 150.00/tonn:

Iðnaðar- og byggingavörur, unnar og hálfunnar, pökkuð og niðursoðin matvæli, ávextir, vefnaðarvörur, fatnaður.

3. fl.: Gjald kr. 400.00/tonn:

- a. Vélar og tæki hvers konar og varahlutir til þeirra, heimilisvélar og skrifstofuvélar, bifreiðar, bifhjól, reiðhjól, hjólbarðar, bátar, flugvélar, hreyflar, mælitæki, húsgögn.

Af flutningi vinnutækja innanlands má veita allt að 50% afslátt.

- b. Útvarps- og sjónvarpstæki, hljóðfæri, úr, klukkur, myndavélar, sjónaukar, glysvarningur alls konar, vín, tóbak, ilmvötn, snyrtivörur.
- c. Vörur, sem ekki verða flokkaðar annars staðar, eftir þyngd.

4. fl.: Gjald kr. 40.00/rúmmeter:

Timbur og annað eftir rúmmáli.

5. fl.: Gjald 1%:

Sjávarafli lagður á land á hafnarsvæðinu til vinnslu eða brottflutnings. Gjaldið reiknast af heildarverðmæti aflans. Kaupanda aflans ber að afhenda hafnarstjóra

skýrslu um keyptan afla mánaðarlega, t. d. afrit af aflaskýrslu til Fiskifélags Íslands. Aflagjald fellur í gjalddaga, um leið og afla er landað. Kaupandi aflans innheimtir gjaldið hjá seljanda og er ábyrgur fyrir því til hafnarsjóðs, þótt hann vanræki innheimtu þess. Standa ber skil á greiðslu aflagjalds eigi sjaldnar en mánaðarlega.

Lágmarksgjald í öllum flokkum er kr. 20.00.

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

40. gr.

Fyrir að leggja vöru á land hafnarinnar, skal greiða kr. 1.00 fyrir hvern fermetra, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burtu innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hvern sólarhring. Sama gjald skal greiða fyrir tæki og áhöld hvers konar, sem einstaklingar eiga og láta eða vilja láta standa á landi hafnarinnar. Gjald fyrir slík tæki, sem og mikið vörumagn, má ákveða með samningi við hafnarnefnd.

41. gr.

Gjald fyrir lóðir, geymsluhús eða tæki, sem leigð eru einstaklingum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða samkvæmt samningi.

Önnur þjónusta, sem höfnin kann að láta skipum eða öðrum aðilum í té og ekki eru talin falla undir gjöld þau, sem hér eru fram talin, skal greiða samkvæmt reikningi hafnarnefndar.

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

42. gr.

Innheimtu allra hafnargjalda skal greiða á skrifstofu hafnarinnar.

43. gr.

Skipstjóri eða formaður báts ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda.

Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, er skipinu ber að greiða. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipi, unz gjöldin eru að fullu greidd.

Þar sem ekki eru í gjaldskrá þessari ákveðnir fastir gjalddagar, skal greiða gjöldin áður en skip fer burt úr höfninni.

44. gr.

Gjöld fyrir vörur, sem um getur í 38. gr. greiðir eigandi eða umboðsmaður hans á Patreksfirði. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum, unz gjöldin eru greidd.

Eigi margir aðilar vörur í sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslu vörugjaldsins til hafnargjaldkera.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari skulu renna í hafnarsjóð. Má taka þau lögtaki og hafa þau forgangsrétt sem opinber gjöld.

Enn fremur skulu öll skipsgjöld tryggð með lögveði í skipi og gangi það veð í tvö ár fyrir sammingsveðskuldum. Dráttarvextir 1% fyrir hvern byrjaðan mánuð, reiknast 2 mánuðum eftir gjalddaga.

VIII. KAFLI

ÝMIS ÁKVÆÐI

45. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum fer eftir almennum reglum. Ef samningar takast ekki um skaðabætur, má ákveða þær af þremur óvilhöllum mönnum. Hvorum aðila sem er, er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið.

Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnað við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem nemur 10% af hinnu upprunalegu matsupphæð, að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

46. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burtu úr höfninni á meðan mál hans er enn óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd metur gilda.

47. gr.

Enginn skipstjóri getur vænzt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni með vottorði hafnargjaldkera, að hann hafi greitt gjöld þau, er honum ber að greiða, samkvæmt reglugerð þessari. Sama gildir um sektir og skaðabætur, ef um þær er að ræða.

48. gr.

Hverja þá skipun, sem gefa má skipi samkvæmt reglugerð þessari, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans skv. 9. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði sjálfur fengið skipunina.

49. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00, nema þyngri refsing liggji við skv. lögum. Sektirnar rennar í hafnarsjóð Patrekshafnar.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð um Patrekshöfn, nr. 191 8. júlí 1968, með síðari breytingum.

Samgönguráðuneytið, 9. janúar 1973.

Hannibal Valdimarsson.

Kristinn Gunnarsson.